

i det øvrige Land. Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til velvillig Behandling af Lovforslagene, ud fra de Grundsætninger og den Opfattelse af Lovforslagenes Virkning, som jeg her har givet Udtryk for.

Schmidt: De to Lovforslag, som er blevet fremsat i det Øjemed at hjælpe den nordslesvigske Befolkning i dens økonomiske Nød, giver jo uægtelig en Mulighed for at ordne Prioriteterne bedre, saaledes som det ogsaa udtales som disse Lovforslags Øjemed; muligvis giver de ogsaa Lejlighed til, at der stiftes større Laan end før, og dette sidste vilde være uheldigt, som det ogsaa allerede fra forskellige Sider er blevet fremhævet. I det hele taget maa jeg jo sige, at om man ogsaa kan hilse Lovforslaget som et Middel til at afhjælpe Nøden, maa man dog være klar over, at det er en Hjælp for en Tid; man aander en lille Smule friere for en Tid, fordi man fik det ordnet, som trykkede, men i Længden kan det neppe være Hjælp. For det, der er Nøden, det er den store Gæld, vi er bebyrdet med; og der hjælper i Grunden kun een Ting: at man finder en Maade, hvorpaa man kan nedskrive denne Gæld — eller maaske det, som det ærede Medlem Hr. Ludvig Hansen pegede hen paa, at man virkelig fandt Midler til at faa Rentefoden nedsat; det vilde være noget lignende, men det, der altid er blevet drøftet i Nordslesvig, i altid stærkere Grad, det er jo det, at Gælden bliver nedskrevet.

Jeg deler ikke den Optimisme, der fandt Udtryk hos de Ordførere, der mente, at det, der foreslaas i disse Lovforslag, er en grundig Hjælp. Der skal mere til. Jeg kan heller ikke forstaa, at man siger: Det er ugørligt at nedskrive Gælden. Er det ikke omtrent det samme, man gjorde, den Gang hele Landet kom i Nød paa Grund af de store Tab, Landmandsbanken havde? Skal vi i Nordslesvig med vor Nød staa tilbage i Henseende til den Hjælp, der ydes? Er det forsvarligt, at man den Gang gjorde hele Landet ansvarligt for disse Milliontab, Hundredemilliontab, og nu siger: Det, der er sket i Nordslesvig paa Grund af — naar jeg vil bruge et mildt Udtryk — en uagtsom Maade at

ordne Forholdene dernede paa, ikke fra Privatmænds Side, men fra Regeringens Side, kan ikke ordnes paa en lignende Maade. Hvorfor skulde det ikke være muligt paa lignende Maade at lade Landet bære en Del af vor Nød, som vi ikke er Skyld i? Jeg kan ikke se bedre end, at man ikke kan bringe nogen virkelig effektiv Hjælp uden at gaa ud over disse Lovforslag i den nævnte Retning.

Nu har man prøvet at skjule eller tilsløre Situationen i Nordslesvig, idet man har henledet den offentlige Opmærksomhed paa, at Nøden i Grunden ligger i den nationale Kamp; som man siger, det Vogelgesangske Institut har rejst — det er ikke sket her i Dag, men det er sket i stærk Grad i Offentligheden og i Pressen. Det, det Vogelgesangske Institut har prøvet at gøre, er med de Midler, som staar til Raadighed, at holde den Jord, vi har paa vore Hænder, i vore Hænder. Det er Forsvar, det er Nødværge; vi har lige saa god Ret til Jorden som den danske Befolkning. Selvfølgelig er det det danske Folks gode Ret at gøre det samme for at bevare dansk Jord paa danske Hænder, og den Ret har det ogsaa benyttet sig af, idet det har oprettet Landeværnet.

Jeg er for Resten glad ved, at der helt rigtigt og helt skarpt blev gjort den Forskel — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen —, at hvad der her foreslaas, selvfølgelig maa komme hele Befolkningen til gode uanset nationalt Sindelag, fordi alle er danske Statsborgere, medens Landeværnet har et rent nationalt Øjemed. Saaledes kan man skille, og saaledes bør man skille, og det har vi ogsaa haft for Øje, idet vi prøvede at hjælpe os selv. Jeg beklager kun, at man, idet man prøver at faa Vind i Sejlene for Landeværnet, ikke holder sig fri for Udfald mod det tyske Folk. Det skulde ikke være nødvendigt.

Jeg vil gøre opmærksom paa en anden Fare, som kan opstaa, men som heller ikke behøver at opstaa, naar vi fra begge Sider holder os til den Grundsætning, at hver sørger for sit og for sine. Gør man ikke det, er Følgen ubetinget den — og det ser allerede ud til, at det bliver Følgen —, at Priserne skrues i Vejret, og det er en ny Ulykke foruden alle de andre.